

פ ר ו ט ר ק ר ל ע 13 / 7

מישיבת ועדת הכספים, טיוט ב', ד' בכטלו תשט"ו
(29.11.54), בשעה 11.00.

- ברכאות: חברי הועדה:
- י. גורי - היו"ר
  - ח. ארימב
  - ל. בדר
  - א.ט. בניחובסקי
  - ש. דיין
  - ק. לוז
  - ח. למדן
  - ט. קלטר
  - א. טטרופ
  - ז. שפר

- טרוטנים:
- מר ספיר - המנהל הכללי של משרד המוצר
  - מר ארנון - הממונה על אנשי התקציבים
  - מר נאמן - החשב הכללי
  - מר לנדאו - מטעם המוצר
  - מר סורוקר - מטעם המוצר
  - מר קיטרון - מטעם משרד המסומטים
  - מר הניב - מטעם משרד המסומטים
  - מר ספיבק - מטעם המוצר
  - מר בזק - מזכיר הועדה

- סדר-היום:
1. חוק לתיקון פקודת מס הבולים
  2. חוק תקציב הפיתוח (מס' 2) לשנת 1953/54

היו"ר י. גורי:
אנו עוברים לסעיף הראשון בסדר-היום - חוק לאיקון פקודת מס בולים.

ח. ארימב:
יש לי הצעה לסדר: אני מציע לדון בחוק זה בעת הדיון בתקציב לשנת 1955/56.

א.ט. בניחובסקי:
חוק זה הובא בקשר להגדלת הכנסות המדינה; מטרה שבדיון בתקציב לשנה החדשה יהיה דיון סקיף על הכנסות המדינה - איפה צריך להקל ואיפה להחמיר - יש להצמיד את הדיון בחוק זה לדיון באכנסות בסמיכות לדיון בתקציב לשנה הבאה. סכיון שאני מקווה כי הדיון בתקציב החדש יתחיל בעוד שבועיים-שלוש, אני תומך בהצעת חה"כ ארימב.

היו"ר י. גורי:
הכנסת העבירה אלינו את החוק, ואין הועדה יכולה לדחות דיון בחוקים אלא בליט ברירה, כשעוטה העבודה גדול, או מתוך נימוקים מבוטטים.

כן אני רוצה לציין כי הצעת חוק זו הוכנה לפני משרד חדשים ועליה מבוטס אומדן ההכנסות מבוילים לשנת התקציב השוטפת.

ח. ארימב:
זה נכון, אולם אנו רואים שהדו"ח שישי סעיפים אשר יכניסו מעל לאומדן, כלומר לא יהיה ברעון בהכנסה. השאלה היא איפוא, האם בוסת החוק הזה נובע יותר לתקציב החדש או לתקציב השוטף, והאם כדאי כעת להטריד את המזרחים בהוראות חדשות לטען כמה ממות אלה ל"י.

ק. לוח:

מתוך הדו"ח שהזכיר חה"כ אריזב אני רואה שסך כולל הכניס במסך סחצית השנה הראשונה פחות סחצית סכום האוסדן, וכן הדבר גם לגבי ההכנסה בכללה. הדו"ח טרחה ברעון של 13 מיליון ל"י, על כן אינני רואה כל ביטוח לנימוק של חה"כ אריזב.

ח. אריזב:

הרי ידוע שסחצית השנה הראשונה מכניסה פחות ממסר הסחצית השנייה.

ז. שפר:

הטענה זו לדחות את הדיון בחוק נלמעה גם בדיון בכנסת בעת הקריאה הראשונה. ובכל זאת החוק נתקבל בקריאה ראשונה בכנסת, פירושו הדבר - הכנסת לא קיבלה טענה זו.

ה צ ב ע ה

הוחלט לדון בהצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה

היו ר"י גורני:

(קורא הצעת החוק)

ז. שפר:

ישנו דבר בחוק הנראה לי כסתירה הגיונית: ראשית נאמר, "סיטונאי המוכר סחורה לקונה אחר בסכום שעולה על 50 ל"י... וכו'... חייב למסור לקונה או לסקבל השירות חשבון הנושא בולים כדין", ואחרי כן נאמר שהוא חייב להדביק בול גם על כל חלק מהסכום הנ"ל. אני מבין שהכוונה היא על חלק הסכום העולה על 50 ל"י, אבל אין הדבר ברור בטענת ניסוח זה. כן תראה בעיני הדבר שבטעניף אחד מדובר על סכום העולה על 50 ל"י וסכום המגיע ל-10 ל"י.

אשר לסוג, "שירות": כאן חסרה הגדרה

מה זה שירות. כל אדם העושה עבודה, בעבודתו הוא מסרת מוצרים, ואין אני מניח שהתכוונו להביא את הדבר לידי אבסורד, שכל פועל יצטרך לתת חשבון על שכרו. ואם רוצים להיסב טכך יש להגדיר את הסוג, "שירות".

כן לא ברור לי על מה סוג מסוי מסוים האם חובטים שכל ההכנסה מסירות היא רוח? אני מכיר רופאים שבנתנם שירות בשם מספקים את החומרים הנדרשים לזריקות שהם מזריקים - וזה בכלל בסכום השירות - על כן שואל אני: על סך מה יקבעו מספרים אלה ומהו היחס?

שאלתי האחרונה נובעת לדברי ההסבג האוטורים שהם הוא בשיעור 1 פרוטיל. האם הם הוא באמת 1 פרוטיל כמסמילים 50 פרוטה על כל חלק מ-50 ל"י ועל 10 ל"י לגבי שירות?

פר הויג:

אי אפשר לכתוב בגוף החוק שהם הוא 1 פרוטיל, כי אז נצטרך לעשות חשבונות של פרוטות וסברים, וזאת מטדלים לטנוע בכל החוקים מסוג זה. אנחנו קובעים סכום מסוים שעליו מסילים את האחוז הנקוב, אבל אי אפשר להוציא בולים שאזורים פרוטות, המתאימים לכל חלק מהסכום הקבוע.

אשר להגדרת הסוג, "שירות"; נטבענו להגדיר

את הסוג הנ"ל מפני שגם לו הגדרנוהו הסבג היה נשמר בלתי ברור. אולם לפי הפירוש הניתן לסוג זה הסופיע גם בחוקים אחרים, ישנה אבחנה בין פועל מסוגייהם עליו לבין קבלן שאין מסוגייהם עליו. אם אדם מזמין פועל הוא אחראי לגביו, לגבי מסחורו בעבודה, ואין זה כך כשאדם מזמין דהיטים אצל נגר, העושה אותם מתי שהוא רוצה, כאלמזמין אין כל הסגחה עליו, וזה נקרא שירות. אם חברי הועדה סבורים שצריך לתת הגדרה לסוג "שירות" אנו נוכל לעשות זאת, אבל היא לא תוסיף הרבה להבנה הפופולרית של הסוג הזה.

ס. דיון:

האם מטעניף 75 מתפרט שהודעה זו לא תחול על סכום של 50 ל"י, אלא רק על סכום העולה עליו

והם הקניה בעצתה אבל קטונאי, האם חוק חל גם עליו?

ט. דיון:

לא.

טר הניג:

למה שוחררו סחורות הנטכרות לחו"ל?

ט. דיון:

כדי לעודד את היצוא.

טר לנדא:

אני בעד זה שיטילו חובת נתינת חשבון סבוייל על כולם - על קטונאים וסיטונאים -

ט. דיון:

על סכום העולה על 5 ל"י.

א.ס. גניאווסקי:

בסיעה שלי התעוררה שאלת החוק הזה ואני מבקש שלא תהיה היום הצבעה. הובאו דעות שונות ועלי להגיד כי הרוסס הוא שהחוק הזה הוא חוק מוטלל מאד שיביא צרות לפדינה. חוק זה יביא לבלימת התפתחות הייצור, כי טעתה ואילך כל אחד יהיה חייב להגיש חשבון, או החקלאי שמוכר את יבולו ל"תנובה", כל מזרח בסדינה יצטרך ליהפך לסנהל חשבונות, יצטרך להחזיק בולים ולספור על העתקות החשבונות בסך שנתיים. וגם כל פועל דחק שעובד מצל קק"ל יצטרך להגיש חשבון ולספור על ההעתקות. והמוצא מכל זה - עידוד עבריינות, עידוד התחכמויות שונות לסען עקיף את החוק.

סכל הניטוקים הגלה אני מציע להצמיד את הדיון בחוק לדיון בחוק התקציב לשנה הבאה, כדי שנוכל לבחון הצעת חוק זו לטור מוסדן ההכנסות לשנה הבאה.

ח. ארליב:

יש בהצעת חוק זו הרבה דברים בלתי ברורים - הן בהגדרות והן בקשר לעצם המכוננות. טעם כך אני מציע שאנו נזמין ונסמך עדות מפני נציגי לשכת המסחר, נציגי "המסביר המרכזי", נציגי התאחדות הסוחרים ונציגי המרכז החקלאי. אני רוצה שמספר לתת פירושים מאד רחבים לכתוב בהצעת החוק וזה יכול להביא לשוק שחור, ואין אני דואג לסיטונאי או לנותן השירות, כי אם לקונה וסבל השירות, מפני שלמעשה הבול יהיה על חשבונם.

אני חושב שדברי המספר הסעו את חברי הכנסת, כי למעשה הטס אינו 1 פרוטיל כי אם הרבה יותר, ואינני יודע אם היו מצביעים בעד החוק אילו ידעו מה יהיה המצב למעשה. אני רוצה שיש גם סתירות בנוגע להגדרת "סיטונאי" ובנוגע להגדרת "שירות". כוונת המחוקק היא על כל שירות, והמוצא שירות סקיף הרבה יותר, את כל העצמאים, את כל הקבלנים, אפילו בטעמי הדריים. אם זוהי הכוונה, הרי ההיקף הוא רחב מאד וזה יתן לדעת תוצאות שליליות של דטרליזציה, וכל זאת לשם מה?

ואני רוצה להוסיף עוד ניטוק - שמענו לא פעם מפני שר המוצר שההכנסות במחצית הראשונה של השנה הן תמיד קטנות יותר מאשר במחצית השנייה, וכולנו יודעים שההכנסות תעלינה השבה על המוסדן.

ק. לונ:

אני גם כן סבור שצריכים לחול תיקונים בחוק בכיוון של הגדרה יותר סדוייקת, כדי למנוע סחוגים רחבים של מזרחים יהפכו לעבריינים. לפי הפירוש שלה יועץ המספטי כל מי שעובד בקבלנות יחייב להגיש חשבון סבוייל, ובקבלנות עובדים כל עובדי הקטיף, האריזה, תליסת הבוטנים, מטיק הזיתים, יעור, אלה הם רבבות אנשים אשר יאוייבו לפי החוק להגיש חשבונות.

(ב) דבר שני שצריך להגדיר זה ענין מסלוח התוצרת של היצרן לקוטיסיון, כאשר היצרן אינו יודע כמה סחורתו תלביט. הפרוצדורה היא הפוכה - הסיטונאי מציא חשבון ליצרן לאחר הטכירה.

(ג) קיימת שאלה בנוגע לתופן הגשת החשבונות, ואני חושש שמא החוק הזה יכניס שינוי בטחון החייה הכלכליים, כל המסורקים, הסיטונאים של ירקות, פירות, נוהגים לבצע את הטכירה בטחון צורות - או שהם סוכרים במחיר ספויים - ואז יש אפשרות להגיש חשבון - או שעושים סכרו.

29.11.54

ומי שרצה כיבוד בעתה מכרו הלא יודע שנעשות עמדות סכירות בזמן קצר, זה נעשה בסחירות הבזק ואין כל אפשרות לתת חשבונות. מטרה כך צריך למצוא מינה סידור, צריך להתאים את גובה החוק לדרכי הפעולה הכלכלית בישוב.

בענין גובה המס טען היועץ המשפטי שמי אפשר להוציא בולים שערכם פרוטות, אבל בול של 10 פרוטות בודאי אפשר להוציא. צריך להניח שהבול המינימלי יהיה 10 פרוטות ולא 50 פרוטה. מינוי רומה כל יסוד, לגבי השירותים ביחוד, לקבוע את הבול המינימלי ב-50 פרוטה, אלא אם אנו מתכוונים למעשה שהמס יהיה 5 פרוטות ולא 1 פרוטות.

ח. לסדר:

אני שותפת לעדוורים בנוגע לפרטים, אבל אני רוצה להרחיב את היריעה ולענות לטענות שהושמעו בגד הצעת החוק. מנת הטענות היתה שחוק יגרום לעבריינות; אם ללכת לפי הנוהג זה, אז צריך לבטל חוק מס הכנסה ומס מותרות, כי ברור שחוקים אלה גורמים לעבריינות. אולם אין זה נלווה רציני, אלא נמשלת השאלה - האם צריך להטריד את הציבור בגלל פיליון ל"י. אני משתוקקת לכך שכולנו נרגיל לקבל קבלה על כל קניה שאנו עושים, ובה יהיה האחרון אשר הטוכר צריך להפריש למס. זוהי הדרך להרגיל את הקהל לתת חשבון ולקבל חשבון, ואז אולי יבוטל מס קניות, כי הוא יהיה כלול בתוך הבול המודבק על הקבלה. עצה עובדת בתוכן חשבונות גם תקטין את ההבדלות במס הכנסה, מטרה שנותן הקבלה יהיה מוכרח לספור עליה במסך שנתיים.

אני מבינה טרצו לגבליס כי הסדור הוא בסחירות של סיטונאים, אבל לדעתי צריך לפרט עוד 3 - 4 סוגים - מוכרי תכשיטים, הלבשה, תרונות וכמה מצרכים דומים לאלה.

א. סטופ:

היות והחוק הזה לא יכניס לאוצר טכום ניכר, אני סבור שאיננו צריכים להיחפז בדיון בו כי אם יש לגשת לענין פתוך ישוב הדעת. מדובר על הכנסה של פיליון ל"י, פירוט הדבר שהוצר צריך לקבל חשבונות על פיליארד ל"י, וזה נראה לי מבסורד; מינוי חוטב שהוצר ישיג יותר מ-300 אלף ל"י, ומינוי יודע מה תהיינה ההוצאות הכרוכות בהכנסה זו - נייר, הדפסה, פקידים. מינוי חוטב למעשה ש-400 - 300 אלף ל"י אלה נוכל לקבל מכל מקור אחד, וחוטבני שמוצץ לעבריינות וצרות לא יביא שום דבר רציני חוק זה. אני תוסך בהצעת חה"כ ארימב להזמין את נציגי הגורמים המעורבים לפני שנצביע על החוק.

י. בדר:

הצעת חוק זו היא או פרי של כוונות זדוני או פרי של בורות שאין דוגמתה. סכיון שמסרתי סלים מה קשות מצטרך להוכיחן כך שכולכם תסכיפו עלי. אני אומר שלפי הצעת חוק זו על כל חשבון, ויהיה הוא של חצי ל"י, צריך להדביק בול של 50 פרוטה. חוק זה מורכב משני דברים שונים שאין ביניהם כל קשר: חלק אחד - הטלת חובה כלפי חשבון; החלק השני - חובה להדביק בול על כל חשבון. בטעיף 2 של הצעת החוק אין שום הגבלה בנוגע לגובה הסכום הנקוב בחשבון, לפי טעיף זה חייב כל אחד הנותן כל חשבון שהוא להדביק בול של 50 פרוטה.

סר קיטרון:

אני סודה שיש שגיטה בטעיף 2, זו לא הטעם הראשונה שאנו טועים ובדאי לא תהיה האחרונה. אני סודיע בשם המשלה שלא היתה כל כוונה שעל חשבון של 200 פרוטה יוטל מס של 50 פרוטה, ומני סודה שלפי הנוסח הקיים צודק חה"כ בדר, מפני שבטעיף 2 נאמר כי על כל חשבון חייבים להדביק בול. הדבר הזה יבוא על תיקונו, אנו נוסיף שזה יהיה חשבון על סירות שהסכום הנקוב בו יעלה על 10 ל"י, או חשבון של סכירה בסכום העולה על 50 ל"י.

י. בדר:

אפילו אם יבוא התיקון הזה אז יהיה ברור שלא רק סיטונאים או נותן השירות יצטרכו להדביק בול אלא כל אחד שנותן חשבון, פירוט הדבר שאפילו מי שנוהג כיום לתת חשבון ישתדל בעתיד לא לתת.

רשמית כל ימנה בעיה האם בכלל כדאי להטיל בול-מס כזה או לא, כי יש הבדל בין מס זה לבין מס הכנסה המכניס לשנה יותר מ-100 פיליון ל"י, מס אשר מצדיק העסקת פקידים, פקחים, שוטרים וכו'.

הבעיה הנכונה נובעת לסעיף 1 שאין לו שום קשר עם מט בוליים, זהו חוק כיווד במינו, חוק המסיל על טוב מנשים חובה לתת משבנות, בני רוצה לדבר על עצם החובה הזאת, אמרו שזה יטבע במידה מסוימת הברחות של מט הכנסה ומסים אחרים, אם כן ישנן כמון שתי שאלות: האם זה במקת יועיל; ב) האם זוהי הדרך. מתחיל בשאלה הראשונה, היו"ר, חת"כ למדן ואנוכי ישבנו בישיבה עם הנגרים, לפי החוק הקיים כל נגר צריך לשטור על פנקס, כיווד שרוטם, בו כל רהיט שהוא מייצר לא בטעת הפכירה כי אם בטעת הייצור, הוא מוכרה לגשת למשרד ולהודיע שיט לו שולחן חדש, ואז באים 2 פקחים אשר מעריכים את השולחן - כי לא מסמינים להערכתו של פקח אחד - ואז הוא ניגט למשרד שנית כדי לקנות בוליים אשר מדביק על השולחן, ושוב באים הפקחים לבדוק את הבוליים מודבקים. כל הפעולות האלו נרשמות גם במשרד, מצל הפקחים וגם בפנקס כיווד שהנגר חייב לשטור עליו. בודאי שתחת פיקוח כזה אי אפשר להבריח שום דבר - לא מס מותרות ולא מט הכנסה. אבל הנגרים טוענים: אנחנו אמנם יודעים לעשות שולחן אבל קשה לכולם למלא טופס, וזה לא שייך רק לנגרים.

היו"ר י. גורני:

ברשות חבר הכנסת בדר אבו ספטיקים כעת את הדיון בחוק מט הבוליים ונעבור לדיון

בחוק תקציב הפיתוח (מט' 2) לשנת 1953/54.

סר ספיר:

אני מבקש מראש את סליחתו של חת"כ בדר אבל אינני מתערב בעבודתי בכל בירורים פוליטיים, ואני מבין שיש כנסת ומפלגות וכל אחד זכאי להתוכח ולהתמלס ולדבר. מולם הייתי עד לבירור מסביב לתקציב זה ולטעתי את חת"כ בדר אשר הציג אותי, את החשב הכללי והמטונה על התקציבים שכאילו אנו מביטים ונברות ודו"חות שאינם מראים תמונה ברורה של הענין, ומביטים הצעות מספר שאינן מתמלכות, ואין כל קשר בין זה שאמרתי פעם אחת לבין זה שאמרתי פעם אחרת. אינני חושב שאלה המכונים את החומר הזה זכאים להגדרות כאלה ולהשוואות כאלה.

הגדיל לעשות בנידון זה חת"כ רובין. הוא

בודאי חושב שהמסיבות נותנת לו אפשרות להגיד מה שעולה על דעתו, הוא אמר שהמסיבות מסולפים. כמביקסנוהו לתקן את עצמו אמר: אני יכול למצוא טלה אחרת אבל אין זה מטונה את האוכן. יתכן וחת"כ רובין חושב שהמסיבות נותנת לו זכות לומר דברים שאין להם שחר, אבל אני יכול לומר שכל מה שאמר אין לו כל מתייזה. אינני יודע אם רשאי פיססו לתבוע אותו לדיון, כי הוא אמר שהחשב הכללי מביט משבנות מסולפים, אבל גם אני יכול לשלם לו טנה אחת אפיים על זיבור כזה.

אני עובר לעצם הענין. היו פעמיים הפרטי

שערים - היה שינוי שער מט-360 פרוטה ללירה אחת ופלירה אחת ל-1.80 ל"י. ראשית כל מדבר לצד ההכנסה ואחר כך מעבור לצד ההוצאה.

אנו מציעים הכנסה בשני סעיפים: ראשית,

כנוגע למענק, מהמענק בשנת 1952/53 קיבלנו 31,960,000 ל"י; מינוט הוצאות הפננון - 31,140,000 ל"י. תמורת הענק ב' קיבלנו, לפי השערים השונים, 59,260,000 ל"י, וזה נתן סכום של 90,720,000 ל"י. בדו"ח שאירסנו בעד שנת 1952/53 מופיע שקיבלנו מהמענק 10,511,000 ל"י ובטעיף כיווד כתוב שלא שיחררו את הכסף, אבל אנו עשינו הסכם עם הבנק והאומ"י, שמצד אחד כאילו אנו מכניסים, ומקבלים את התמורה לצורך תקציב הפיתוח, ועכשיו עשינו לגליזציה לסכום זה - 19,414,000 ל"י.

בשנת 1953/54 רשום בחוברת סכום של

55,500,000 ל"י, היינו סך הכל סמתי ההענקות בטעיף תקבולים קיבלנו 85,425,000 ל"י. על פי המשבנות שסיכסנו עם אנשי המענק הסכום הוא 90,400,000 ל"י, ואם תרצו להטריד את עצמכם תוכלו לראות את החשבון הפרטי, כדי שלא תהיינה טענות שהחשב הכללי מנהל הנהלת משבנות כפולה. אבל האפרש מפתכם ב-5,188,000 ל"י, עם הוצאות אנשי המענק, ואנו זכאים לבקש על סכום זה תקציב בוסף, כי זה תוצאה מעסקות כאלה. לו יכולנו לטור שהסכום הזה לא נצטרך לתת לקרן התמורה, היינו מכניסים אותו כהפרש לכיסוי הפרטי הטובידידות, אבל היות ואנו מלמדים בטערים מפקטיביים לבע ההפרש הזה של 5 מיליון ו-188 אלף ל"י.

י. כדר:

אני חושב שטר ספיר אינו טוען ברצינות
כאילו אסרתי שאנשי האוצר סילפו
את הכספים. מה שאסרתי היה, שאני רוצה שתידות הסודות בין המסמכים
לסגירתם, וכן ראיתי סתירה בין דברי שר האוצר לבין דברי שר ספיר.
סתירות אלה הם לפעמים גם תוצאה של ניסוח. אולם גם ביטחו של שר ספיר
טיבנה בהתאם לחוק. אני הבינתי את דבריו כך: לאחר שנקבל את הסודות
מבטרייה, הצריכות להגיע, ולאחר שנקבל את תמורתן, אז יהיו לנו 22 מיליון
ל"י אלה. בינתיים, במידה שהבינתי, לא נטעם בקופה כסף זה. אבל יתכן
שאני מסכים לקבל זאת ככיסוי, רק בתנאי שכסף זה ישיג האוצר עד ה-1.12.54.

שר ספיר:

בהחלט.

י. כדר:

ובתנאי שתביאו הצעה לאיסור עודמים
והועדה תאשר אותה. היום אינכם יכולים
לעשות זאת, זוהי הצעה פרדוקסלית שמציעים חוק שיהיה לו תוקף במידה ויקבל
אישור נוסף של ועדת הכספים. אני רוצה שיהיה ברור, שאחרי דבריו של שר
האוצר בכנסת, שאולי לא היו מנוסחים באופן ברור די הצורך ושלט שיקפו
את הטעם, אחרי דבריו יכולתי להגיד בזכות מלואה: לפי הדו"חות לא נטעם הכסף
הזה.

לא ראיתי רשלנות גדולה יותר מאשר הרשלנות
בניסוח תקציב ההוצאות. לדוגמה: פרשת הסיכון; יש סעיף הנקרא, הלוואות לשיכ
עממי, לא כתוב שזה עקב שינוי שערים, והיתה לי הזכות הטלחה לחשוב
שאין זה עקב שינוי שערים. לפי הניסוח הנוכחי, אם החוק יתקבל בכנסת,
תהיה זכות טלחה לאוצר לתת מיליון ל"י לסיכון העממי כהלואה בלי שום
קשר עם הפרטי השערים.

שר ספיר:

אינני מתעתד לעשות זאת; הנוסח יתוקן.

היו"ר י. גורן:

הנוסח צריך להיות: תוספת הלוואות לסיכון
העממי עקב שינוי שערים.

פ. לנו:

אני מבין שזהו טרנסקציה בעיקרה חשבונית,
זה לא ענין שנוגע לקופה כי אם העברה מטער
יסן לסער חדש גם בסעיף הכנסות וגם בסעיף הוצאות.

שר ספיר:

אני רוצה להוסיף - בעיקר טרנסקציה חשבונית,
פרט לשני סעיפים - תעלת הירדן והכבישים,
שברצוני לתת הסברים עליהם.

כידוע בקיץ 1953 הוחלט שצריך, בגלל סיבות
סטרייטות, להתחיל את העבודה בהעלת הירדן, הניסוקים היו פוליטיים אבל
הבעיה היתה כספית, דובר על קטע של 3 - 2 ק"מ תעלה בתוך השטח הסטורי.
שר החקלאות עמד בפני הבעיה מבין לקחת את הכסף. בשיחה שהיתה לי עם נציגי
משרד החוץ אסרתי, שכתוצאה משינוי השערים והפרטי השערים שקיבלנו מכספי
המענק, יתכן ויטאר סכום שלא יהיה כפוף לסום דבר, כתוספת הכנסה מבטר
החשבונות של המענק. כך הוצג הענין בישיבת המטטלה כאשר הוחלט להתחיל
בעבודה.

שר ארנון:

ברצוני לתת הסבר בנוגע לכבישים. כידוע
גם לחברי הועדה, בחורף 1952/53 רצו לגמור
את הכבישים לסדום ולטפעל הפרוסטפטים, וזה היה בזמן ההתיקרות הגדולה
ביותר. על סטך התיקרות זו, שבאה בקשר לשינוי השערים, נאלצו לעבור על
התקציב. אם אינני טועה שר עילם היה בסיוור עם חברי הועדה והטבין את
הענין. אנו מבקשים לאשר הוצאה זו של 2,750,000 ל"י שכבר נעשתה.

י. כדר:

נדמה לי שועדת הכספים נסעה באפריל 1953
לסדום והכבישים הוללה היו טובנים; למה
סכום זה טופיע בתקציב לשנת 1953/54 ולא בתקציב הנוסף לשנת 1952/53?

שר ספיר:

גמר החשבונות של הכבישים היה אחרי
הראסון באפריל 1953.

י. בדר:
 מה מכספים אלה הוצא ומה טרח הוצא?
 אם זה ענין של מפעלים ממשלתיים אני מסכים
 שזו בוכלטריה, אבל כשזה בוגע למפעלים לא ממשלתיים, אין זה ענין של
 הנהלת חשבונות מפני שהם יצטרכו להחזיר כספים אלה.

מר ספיר: נכון; אנו מחתימים אותם על התחייבויות.

י. בדר:
 יחסי לתקציב זה הוא כיחסי לכל התקציבים,
 פרט לתקציב הבטחון. לפני ההצבעה אני
 מבקש להגיש את הנוסח המתוקן.

מר ספיר:
 הנוסח המתוקן הוא: במקום שכתוב רק
 "הלוואות" יווספו המילים "עקב שינוי סער".

י. בדר:
 אני מציע לפחוק סעיף 5 של האו"ק, למחוק
 את הסעיף "קרן התמורה של השילומים",
 להוריד לירה אחת מסך ההוצאות של סעיף
 "מחצבים ומכרות".

ה צ ב ע ו ת

ההצעות הנ"ל של חה"כ בדר - לא נתקבלו

המתייגות לחה"כ בדר

תקציב הפיתוח (מס' 2) לשנת 1953/54 - נתקבל

חוק תקציב הפיתוח (מס' 2) לשנת 1953/54 - נתקבל

הישיבה נועלה בשעה 13.20.